

عنوان مقاله:

مشارکت پذیری در اداره امور شهری ضرورت برنامه ریزی شهرها

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی آنالیز داده ها در علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فاطمه اکبری - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

مشارکت کردن در مدیریت شهری، موجب افزایش ادراک شهروندان از مسائل خود و نیازهایشان می شود و به ایجاد یک جامعه بهتر کمک می کند (شیانی، ۱۳۹۹). شهر جایی است که مرکز کلیه فعالیت های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی تلقی شده و اغلب ساکنین آن از طریق اشتغال در فعالیت های صنعتی و یا خدماتی امرار معاش می کنند. گرچه قسمت عمده شهرها را مناطق مسکونی تشکیل می دهد. شهرها و واحدهای خردتر آن چون محلات، همچون ارگانیک زنده و پویا هستند که در بستر تغییر و تحولات بسیاری قرار می گیرند، لذا نظریات و راه کارهای متفاوتی برای هدایت این تغییرات پیش بینی می شود تا شهر و زندگی انسان ها در زمان حال و آینده با مشکل مواجه نشود. در دهه های اخیر رشد فزاینده برنامه های توسعه، منجر به هشدارهای اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی شد؛ لذا در پاسخ به بحران های ایجاد شده، رویکردها و مفاهیم جدیدی در حوزه های مختلف شهری مطرح می شود. مشارکت شهروندی به عنوان یک کنش اجتماعی یکی از مهم ترین مولفه ها جهت رسیدن به توسعه پایدار شهری است. در حقیقت مشارکت اجتماعی فقط کار جمعی نیست بلکه یک نوع تفکر جمعی، مشارکت جمعی، تصمیم گیری جمعی، تولید جمعی و در نهایت استفاده جمعی است. که سبب افزایش درک و آگاهی شهروندان از مسائل مربوط به خودشان و نیاز متقابل به یکدیگر می شود، به ایجاد جامعه بهتر کمک می کند و توانایی های یک جامعه را برای هماهنگ کردن کنش های افراد به منظور توسعه و بهبود کالاهای جمعی ارزشمند، تقویت کرده و حکومت گری بهتری را ایجاد می کند و همچنین فرصت های تدوین سیاست های هوشمندانه را افزایش داده و به توسعه پایدار شهری کمک می کند.

کلمات کلیدی:

واژه کلیدی: توسعه پایدار، مشارکت شهروندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675430>

